

[Gustav Pedersen.]

livet og med Hensyn til Valutaen og Eengangsskatten.

Aksel Larsen: Jeg bestrider ikke, at jeg muligvis er lidt tungnem, hvad Ministerens Motivering angaar, men under alle Omstændigheder blev Motiveringen ikke mere indlysende for mig efter det sidste, Ministeren sagde. Saa vidt jeg forstod Ministeren, sagde han, at Konsolideringen af Selskaber, foraarsaget til Dels af Udbyttebegrænsningsloven, har bevirket en Kursstigning, men denne saaledes naturligt begrundede Stigning af Selskabernes Værdier kan man ikke bremse i det Omfang, den har Tendens til at give sig Udtryk i Kursstigning. Den bør man ikke bremse, sagde Ministeren, og det kan man heller ikke. Saa er der altsaa intet som helst at gøre med Afgiften, og uanset Afgiftens Højde, uanset om man bibeholder Afgiften i den nuværende Højde eller nedsætter den eller sætter den i Vejret, eksisterer den paagældende Stigning i Selskabets Papirer, og den deraf flydende Kursstigning kan man efter Ministerens Udtalelser ikke bremse. Jeg kan i øvrigt ikke se, hvilke skadelige Følger det vilde have, hvis vi bremsede Kursstigningen, men det er jo en anden Historie. Ministerens Tale har derfor ikke overbevist mig om, at man bør nedsætte Afgiften, saa hvad angaar det her stillede Forslag ser jeg mig ikke i Stand til at ændre min Opfattelse. Noget andet er, at de gældende Bestemmelser udløber den 31. Marts; jeg forstaa, at der bliver Udvalgsbehandling, og dér kan vi muligvis tale om at ændre Lovforslaget eller lave et nyt, som siger, at den hittidige Ordning løber videre.

Finansministeren (Thorvil Kristensen):

Jeg skal ikke forlænge Debatten meget. Det er naturligvis rigtigt, naar det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen siger, at det er et Skøn, naar jeg mener, at det i særlig Grad er Udbudet, der holdes tilbage af Afgiften. Paa samme Maade er det et Skøn, naar det ærede Medlem har den modsatte Opfattelse. Der staa her to Skøn over for hinanden, og det nytter ikke, at man diskuterer dette videre. Jeg mener stadig, at mit Skøn er det rigtige.

Dernæst sagde det ærede Medlem noget, som maa være en Lapsus, idet han sagde, at det i Øjeblikket var umuligt at faa rigtige Kurser frem. Selv om jeg fik Adgang til alle Regnskaber, vilde jeg ikke kunne sige, hvad den rigtige Kurs var for et eller andet Selskabs Aktier, fordi det forudsætter en

Bedømmelse af Fremtiden, som ikke er mulig. Det ærede Medlem har derved overhørt, hvad jeg sagde om den rigtige Kurs. Jeg sagde, at ved den rigtige Kurs forstaaer jeg den Kurs, som svarer til Markedets Bedømmelse af det paagældende Selskab. Det er nu engang saadan, at hvad enten man kan overse Fremtiden eller ej, har de Folk, der handler med Aktier, til enhver Tid en vis Opfattelse, og den kommer til Udtryk ved Udbud og Efterspørgsel paa Markedet. Det, jeg kaldte en rigtig Kurs, var den, der fremkommer ved, at Udbud og Efterspørgsel, saa frit som det nu engang er muligt, faar Lov til at tilpasse sig efter hinanden. Anden Betydning har jeg ikke lagt i Begrebet den rigtige Kurs. Selvfølgelig er der intet Menneske, der kan sige med Sikkerhed, hvad den egentlige Værdi af en Aktie er. Men naar det ærede Medlem siger, at vi skal vente, indtil vi er klar over, hvordan det ligger med Hensyn til Erhvervslevet, vil jeg dertil svare, at enhver, der kender en lille Smule til Erhvervslevet, vil give mig Ret i, at den Dag kommer aldrig, hvor man med Sikkerhed kan sige, hvordan det ligger med Hensyn til Erhvervslevet. For at kunne bedømme en Akties Værdi med fuldstændig Sikkerhed maatte man efter min Mening kunne se mindst 30 Aar frem i Tiden. Den Dag kommer aldrig, hvor det kan lade sig gøre.

Maa jeg til Slut sige, at som jeg allerede antydede, nærede jeg ikke noget stort Haab om, at det vilde lykkes mig at udtrykke mig paa en saadan Maade, at det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen kunde forstaa min Begrundelse. Dette har jeg nu faaet bekræftet, og det er der jo ikke noget at gøre ved.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Gustav Pedersen: Det kan godt være, at jeg ikke har udtrykt mig tilstrækkelig tydeligt over for den højtærede Finansminister med Hensyn til Spørgsmaalet om den rigtige Kurs. Min Mening var, at naar man ikke kan angive den Kurs, som er saa rigtig, som den under normale Forhold kan være, har man ingen Interesse i at faa det, den højtærede Finansminister kalder for den rigtige Kurs under Hensyn til Markedet, frem paa det nuværende Tidspunkt. Vi kan maaske oven i Købet have det saadan, at det er bedst ikke at faa den frem, for vi maa ikke glemme, at med Pengerigeligheden og den lave Rente risikerer vi at faa Kursen sat saa højt, at det